

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum V. Decretalium, Per Quadraginta, Et Unum Titulos Distributum,
In quo agitur De Judicio criminali, exponendo primùm actiones in eo
judicio instituendas, & suscipiendas, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1709

Articulus II. Quæ personæ comprehendantur sub interdicto personali?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73064](#)

tacitè pignoratis pro mercedibus, quas colonus in fundum intulit, L. I. ff. cod. tit. ubi texrus hæc habet: Si colonus ancillam in fundum pignoris nomine induxerit, & eam vendidicerit, quod apud emptorem ex ea natura est, ejus apprehendendi gratia utile interdictum reddi oportet. Pro exemplo de interdictis accipientibus nomen à materia, celeberrimum est interdictum de novi operis nunciatione, quo prohibetur, ne ædificium fiat in aliquo loco, vel ne cæpsum continuetur, L. *Prætor.* ff. cod. tit. Quando locum habeat, & quas habeat partes, latè exponit Molina tom. 3. D. 706. Est interdictum, ne quid fiat in loco sacro fiat: ne quid fiat in loco publico, vel itinere: ne quid fiat in mari, aut flumine publico: Est interdictum, unde vi: quod vi, aut clam: quorum honorum: quorum legatorum: de ripa munienda: de rivis: de sepulchro ædificando: de superficiebus: de tabulis exhibendis: de vi, & vi armata, de aqua quotidiana, & aestiva: de aqua pluviali arcenda: & multa alia quæ dilucide explicat Alexander Scot. in suo dictum. V. *Interdictum.*

²¹¹³ Cœterum apud Canonistas, & Theologos sumitur dupliciter (ut notat Sayrus de cens. lib. 5. c. 1. n. 5.) 1. pro prohibitione Judicis Ecclesiastici, seu juris canonici, ut habetur c. *Minor*, 17. q. 4. c. *Significati*, de offic. Archid. & c. *Cum illorum*, de sent. excom. Et hoc modo non differt hæc acceptio à secunda Legistarum acceptione, nisi quod ibi sermo sit de prohibitione *Prætoris*, hic vero de prohibitione Ecclesiastice, sive per judicem, sive per ius Ecclesiasticum 2. sumitur pro sententia juris, vel Prelati Ecclesiastici prohibentis alicui divina officia, sacramenta, vel sepulturam Ecclesiasticam in poenam delicti, vel contumaciae, sive illius, qui interdicitur, sive alicujus alterius.

²¹¹⁴ Hinc *interdictum* in acceptione canonica, & Theologica, prout accipitur hoc titulo, rectè definitur à Suarez de cens. D. 32. f. 1. n. 4. in hunc modum: est censura Ecclesiastica, prohibens usum quarundam rerum divinarum, ut fidelibus communem, quatenus talis est. Ubi intelligitur, rectè definiri interdictum acceptum in genere, utpote abstractus à loco, & personis, interdicto locali, & personali, item ab usu activo, & passivo: si quidem in particulari, vel utroque, vel altero ex his modis fertur. Particula (ut fidelibus communem) distinguit interdictum à suspen-

sione, quæ privat determinato usu potestatis Ecclesiastice, ideoque in solos Clericos ferri potest. Particula (*quatenus talis est*) distinguit interdictum ab excommunicatione, nam hæc privat quidem usu rei sacræ, non tamen, ut est usus rei sacræ, sed ut est communicatio cum fidelibus. Ponitur (*quarundam rerum divinarum*) quia non semper privat omnibus, sed illis, quæ in jure exprimuntur.

ARTICULUS II.

Quæ persona comprehendantur sub interdicto personali?

Questio est de interdicto generali per sonali? quo posito: eo comprehendi omnes omnino personas talis communis, etiam inculpabiles, habetur ex c. *Si sententia*, 16. de sent. excommunicationis in 6. sed de discrimine, quod hæc veniant sub illo interdicto solùm, ut, & quamdiu sunt membra illius communis: sic enim absque ulla etiam relaxatione, si desinant esse ejus communis, desinunt esse interdicta; culpabiles verò, seu nocentes sunt etiam interdicta specialiter, ubi præterea not. quod sub interdicto generali personali v.g. *totius populi*, veniant etiam absentes localiter, habitantes in suburbis, & ædificiis continentibus, habentes domicilium in eo populo, esto etiam alibi habent; item pueri ratione utentes (& amantes, ac infantes quoad privationem sepulture sacræ) nam sunt vera membra illius communis, seu populi. Sic Hurtado diffic. 4.

Præter hæc nota, nomine *populi interdicti* non venire *Clericos*, aut *Religiosos*; nec nomine *Cleri interdicti*, venire *populum*; sunt enim distinctæ communites, patet ex cit. c. *Si sententia*: deinde nomine *universitatis interdicti* venire etiam *Clericos*, & *Religiosos*, qui sunt ejus membra; 3. nomine *populi interdicti*, non venire illos, qui studiorum, vel negotiorum causâ mortantur etiam diutius in loco illius populi; non enim sunt membra talis communis, 4. nomine *Cleri interdicti* post Trident. Sess. 23. c. 6. de Reform. non venire illos, qui gaudent privilegio fori, esto gaudente privilegio canonis; sic Hurtado loc. cit.

Sed quares 1. an nomine *monasterii* ²¹¹⁷ *Regularium interdicti* veniant etiam Noviti? 2. Religiosi peregrini? 3. an si quis ex

Nnn 3 eo

470 Tract. In Lib. V. Decretal. Quæst. XXXIX.

eo monasterio abeat, adhuc maneat interdictus? 4. an is, qui in illud prius jam interdictum primò advenit, & sit membrum? 5. an etiam veniant eo nomine absentes Religiosi? 6. an Regulares subjaceant interdictis generalibus? 7. an Moniales, si interdictum personale generaliter feratur in Religiosos? 8. an Regulares transeuntes per loca interdicta, teneantur ibi servare interdictum, quam diu ibi commorantur? 9. an unus ex populo personaliter, generaliter interdicto, desinat esse interdictus, si fiat Religiosus?

2118 Ad 1. r. affirmativè; quia Novitii sunt pars, & membra talis communilitatis, & Monasterii; ad 2. r. negativè, propter rationem contrariam; ad 3. r. quòd non, quia tunc definit illius loci, & Monasterii, seu Communilitatis esse membrum; excipit nisi talis sit ex personis, quæ ratione delicti sui causa sunt hujus censuræ; Sic Pellizarius sèpe cit. in Manual. Regul. tom. 2. tr. 7. c. 4. fecc. 1. Ad 4. affirmandum est; quia tali casu evadit pars dictæ Communilitatis; quod etiam dicendum ad 5. quia talis absentia non facit abséntem non esse de tali Communitate. Ad 6. dicendum negativè de interdictis generaliter latis in Populum, vel in Clerum, ratio est ex dict. sup. Ad 7. affirmit Pellizarius n. 16. quia masculinum comprehendit fœmininum, ubi non limitatur; verum hoc in poenalibus non procedit. Ad 8. r. affirmativè, si interdictum sit generale locale; sectis, si generale personale: Ad 9. autem affirmit Sayrus de illo, postquam fecit professionem; Pellizarius à n. 18. affirmit, etsi tantum sit Novitus, quia sic jam definit esse de illo populo; tum quia tunc eximitur à potestate Judicis fœcularis, imò etiam ab Ordinario jurisdictione; tum quia tales in favorabilibus generaliter venuunt nomine Religiosi, teste Suarez 1. 4. de Religiosis tr. 10. f. 9. c. 1. n. 28.

2119 Quæres 2. utrum ingressus Ecclesia prohibitus sit ex vi interdicti, & an hujusmodi prohibitio constitutat aliam interdicti speciem? Quæstio solum habet locum in interdicto personali, ita tamen, ut non sit effectus communis omnibus interdictis personalibus privare ingressu Ecclesia. Est igitur censura hæc peculiare genus interdicti spectans ad personalia, ab aliis personalibus differens, quod partiale sit, & forte addat aliquem effectum, quem non habent

reliqua personalia. Unde homini sic interdicto extra Ecclesiam existenti licitum non est audire divina, quæ intra illam sunt. Nam ideo ingressus Ecclesia illi interdictur, ut divinorum, quæ in ea celebrantur, particeps non fiat.

ARTICULUS III.

Quæ loca comprehendantur sub interdicto locali?

R Esp. Cùm generaliter interdictitur ipse locus v. g. oppidum, vel civitas, comprehendendi etiam suburbia, domolque continentis, seu contiguas c. *Sicivitas*, 17. de sent. excom. in 6. ubi idem Bonifacius VIII. ait: *si civitas, castrum, aut villa, subjiciantur Ecclesiastico interdicto: illarum suburbia, & continentia adficia, coipso intelligi volumus interdicta.* Namlicet prædicta videantur alias murorum ambitu terminari: hoc tamen casu, ne vilipendi valeat sententia interdicti (quod fieret, si posset in ipsorum suburbis, vel continentibus ædificiis licite celebrari, ut prius) expedit interpretationem fieri latiorem. Ratione quoque simili, si sit Ecclesia interdicto supposita, vel subiecta, nec in capella ejus celebrari, nec in coemiterio ipsius eidem Ecclesiae contiguis poterit sepeliri. Secus si ei contigua non existant. Ubi nota, per verbum *continentia* intelligi etiam domos & ædificia, quæ non procul ab urbe videntur, nullo inter se ordine, vel contiguitate disposita, ut exponit P. Bauny t. 9. q. 4. & ly non procul explicari ab Hurtado diff. 5. quando est major conjunctio illorum ad civitatem, quam unius milliarii, qui ibidem addit, id verum esse de ædificiis continentibus, esto non sint subiecta Domino temporali oppidi, ejus culpâ interdicti; verum de locis tantum distantibus non videtur procedere, prout colligi potest ex postremis textus verbis, ubi explicat, quid intelligatur, quando interdicta est Ecclesia.

Quæres præterea, an, quando oppidum generaliter interdictum est, etiam interdicantur Ecclesia Religiosorum exceptæ à jurisdictione Episcopi? 2. an etiam tunc, quando omnes oppidi Ecclesia speciali interdicto ab Ordinario interdicantur? 3. An cùm interdictitur aliqua Ecclesia, coipso etiam interdicatur capella ipsi coniuga, & coemiterium ipsi contiguum? Ad 1. affirmativè respondet Hurtado cit. diff. 5. ex